

Отац Мирослав Попадић - један од свједока

„Ја сам само један од свједока онога што се дешавало нашем народу на Косову и Метохији, посебно у граду Приштини, где сам још са тројицом свештеника најпре дочекивао онај страдални народ из Српске Крајине, а нажалост после само неколико година догодило се да смо испраћали колоне српскога народа са Косова и Метохије.”

Овим ријечима започиње причу за Радио „Светигору” протојереј Мирослав Попадић, свештеник у пензији, кога је бомбардовање и НАТО агресија на СР Југославију затекло у Приштини, гдје је, како каже, 21 годину био парохијски свештеник, а потом је своје служење Господу наставио у Лешку. Отац Мирослав је један од оних неколико драгоцјених извјештача за Радио „Светигору” са Косова и Метохије у данима најстрашнијих патњи нашег народа на Косову и Метохији, када је медијска кућа Митрополије црногорско-приморске била једини извор информација са терена.

“Па ето, ја бих, заиста најпре хтео да напоменем да сам у Приштини био од 1983. године. Провео сам у Приштини 21 годину, где ме је тадашњи епископ, а касније српски патријарх, блаженопочивши господин Павле поставио у престоници Краља Милутина, у граду Приштини, у храму Светога Николе, храму који је заиста имао велико богатство. Храм Светог Николе је имао онај чувени иконостас у дуборезу, рад Дебарске школе, какви се само налазе два

у Македонији, један у Бугарској, а тај је четврти, о којем је српски конзул Бранислав Нушић који је био у Приштини, описујући га, говорио да ништа у животу лепше није видео него тај иконостас. Каже, као да га нису радили дуборесци, него као да су га жене везле.“

Сјећајући се самог бомбардовања и тог злочиначког демонстрирања силе НАТО алијансе над нашом земљом и народом, као један од посебно тешких момената наводи разарање православног српског гробља у Приштини, свједочећи да су двије бомбе разориле капелу и гробље до те мјере да су кости покојника свуда унаоколо лежале разбацане. Ипак, поред свих страхота, по ријечима оца Мирослава, наш народ није падао духом и храбро се носио са недаћама. Као и увијек када је било тешко, и овога пута је Црква била уз свој народ.

mitropolija.com